

Dle § 37 odst. 3 „Školské poradenské zařízení musí zároveň s doporučujícím posouzením podle odstavce 1 vydat také doporučení podpůrného opatření spočívajícího ve vzdělávání dítěte v mateřské škole nebo v přípravné třídě základní školy podle individuálního vzdělávacího plánu. Věta první neplatí pro doporučující posouzení dítěte, jemuž bylo školským poradenským zařízením doporučeno zařazení do přípravného stupně základní školy speciální.“

Předmětné ustanovení zakládá povinné zavedení IVP.

Školní zralost je určitý stupeň vývoje dítěte ve fyzické, psychické, sociální a emoční oblasti, který ovlivňuje jeho připravenost zvládnout nároky, která na něj budou kladena po nástupu do 1. třídy. Drobné vývojové nezralosti se do jisté míry objevují u všech dětí a souvisí s tempem vývoje každého z nich. To že dítě není přesně v 6 letech ve školní zralosti v žádném případě neznamená nutnost zavádět pro dítě IVP. Jeho vývoj je rychlý a během dvou měsíců může být ve školní zralosti. Zavedení IVP

by znamenalo pro MŠ značné personální a administrativní nároky.

§ 37 odst. 4 školského zákona upravuje: (4) *Náležitosti doporučujícího posouzení podle odstavce 1 písm. b) stanoví ministerstvo vyhláškou.*

Není možno adekvátně posoudit záměr změny zákona, když není zřejmý obsah vyhlášky, která stanoví náležitosti doporučujícího posouzení dle odst. 1 písm. b) ŠZ.

Máme za to, že v praxi navrhovaná změna nepovede ke zmírnění počtu odkladů.

Upozorňujeme na písarskou chybu – překlep, článek II, Přejídná ustanovení, odst. 4, druhý řádek – je tam chybně uvedeno zákona č.561/2024 Sb. namísto 561/2004 Sb.

§ 37 školského zákona; § 51 odst. (5) Výsledky vzdělávání žáka v prvním a druhém ročníku se hodnotí slovně; § 47 – a jeho zrušení (přípravné třídy)

Navrhované změny týkající se změny právní úpravy § 37 (odkladu povinné školní docházky), zavedení slovního hodnocení v 1. a 2. třídě a zrušení přípravných tříd považujeme za nekonceptní.

Navrhované změny úzce souvisí s RVP ZV a PV, které je nyní v revizi. Považujeme za vhodné a nezbytné změny školského zákona provádět koncepčně poté, kdy budou provedeny zákonné změny ve znění RVP ZV a PV či na jeho návrh a v souladu s těmito realizovat změny školského zákona.

I přesto, že nesouhlasíme se „zbytečnými“ odklady, naprosto nelze souhlasit s tím, že by se odklad měl posuzovat pouze podle zdravotního stavu dítěte, a ne podle jeho zralosti.

Zásadní problém odkladů je věcí a problémem spíše v odborné práci školských poradenských pracovišť, samotných MŠ a ZŠ a v nastavení RVP.

... Jiří Pilař, předseda Asociace speciálních pedagogů

OPĚT JE TADY VIZUALIZACE ROMŮ

V těchto dnech míří do škol dopis vrchního ředitele MŠMT Mgr. Jana Mareše, který informuje o tom, že i ve školním roce 2024/2025 proběhne zjišťování odhadů počtu romských dětí, žáků a studentů v mateřských, středních a vyšších odborných školách a konzervatořích. *Metodika a Strategie* prý vytvářejí rámec pro opatření, která jsou realizována k odvrácení negativních trendů ve vývoji situace značné části Romů v ČR v oblasti vzdělávání, zaměstnanosti, bydlení, zdravotního a sociálního zajištění.

Odhady počtu romských žáků středních škol, konzervatoří a studentů vyšších odborných škol prý umožní MŠMT také analyzovat účelnost a dopad dotační výzvy Podpora sociálně znevýhodněných romských žáků středních škol, konzervatoří a studentů vyšších odborných škol.

Již v minulosti, kdy probíhaly pokusy na toto téma, se velká většina pedagogů proti tomu stavěla negativně. Není divu. Dobrý pedagog se snaží naučit potřebné děti bez toho, že by nějakým způsobem rozlišoval, jaké dítě je jakého etnika. Pokud nacházíme rozdíly, tak pouze tehdy, když sami rodiče přes snahu školy vytvářejí minimální motivační prostředí k plnění školních povinností svých dětí. A to se rovněž nejedná pouze o romské rodiny. Lhostejnost ke vzdělání nacházíme rovněž i u rodin neromských.

Jak už před několika lety napsal jeden z představitelů romské inteligence a osobnost, které jsem si vždy nesmírně vážil, Karel Holomek: „Prostředí, v němž má romské dítě absolvovat přípravu do školy nebo provádět jakoukoliv samostatnou

tvůrčí činnost, což je pro většinu jiných dětí samozřejmé, je velmi neinspirativní, deprimující a nemotivující. Souvisí to s nízkou sociální úrovní rodičů a často katastrofální úrovní bydlení.“

Nedá mi to nevzpomenout v této souvislosti na španělské středověké panovníky Ferdinanda II. Aragonského a jeho manželku Izabelu Kastilskou, kteří takto determinovali židovskou menšinu již v 15. století. O Norimberských zákonech se snad ani zmiňovat nechci, nicméně i ony se zabýva-

ly určováním menšin obyvatel z vnějšího pohledu. Nepředpokládám, že Úřad vlády a MŠMT chtějí určovat, kdo má mít jaká práva díky své etnické příslušnosti.

Proto si dovoluji doporučit „dovedům“ z Úřadu vlády pro lidská práva, aby se místo počítání Romů, což je při množství smíšených manželství a dětí z nich pocházejících poněkud irelevantní (stejně při posuzování etnika podle příjmení; když je např. dítě maďarských rodičů s typicky „romským“ příjmením např. Kováč, Balogh či Gábor často tmavovlasé, stane se v očích těchto odborníků rovněž Romem, aniž jím je), aby spíše aktivizovali nestátní organizace k akcelerování přímé práce s rodinami ze sociálně nepodněného prostředí. Školské organizace na pomoc socializace dětí z nepodněných rodin vynakládají sil dost. Do současnosti stát vynaložil za tímto účelem do různých grantů velké množství financí, ale efekt je naprosto minimální, je-li vůbec nějaký.

Spíš se můžeme domnívat, že se hledají cesty, jak získat informace pro nevládní organizace, aby pak mohly společně s Úřadem vlády pro lidská práva do světa hlásat, jak se u nás porušují lidská práva, jak odpíráme plnohodnotné vzdělání našim romským dětem, jak je Česko prosyceno rasismem a xenofobií, a proto je třeba do této oblasti nalít další peníze. Inu, je to již takový český folklór, že organizace žijící ze státních grantů a někteří státní úředníci pomlouvají svoji zemi v cizině.